

Natalia Lubrano, WIEM

Noc cicho wkrada się we mgłę
Zostanie tu do rana
Czerń ukołysze mnie

Nie, nie, nie boję się
Już wiem nikt nie znajdzie mnie

Nikt nie powiem kim mam być
Nikt nie powie mi część

Zapada zmrok pochłania światło bez pozwolenia
Bezsilności dość
Mówię stop ciemności dookoła
Pomyślałeś ze się poddam
Mówię nie ludziom na kłamstwa podatnym
I na słowa co ironii prawdę zjadły
Ktoś powiedział kiedyś: życie jest jak gra
Która trzeba wygrać
Lecz okrutne jest
Że ludzie zrobią wszystko żeby przetrwać tylko w snach
Które sami sobie zbudowali
Los mój nie zależy od tych
Którzy siebie sfalszowali

Wiem jak żyć
Karty w sowych dłoniach mieć
Wygrać
Dla siebie znany świat
Siebie znam
Drogę kreślę prosto tam
Gdzie wyznaczam własny stan
/2x